

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Амангельдыев А. Золотой ключик все двери открывает, или тайны упаковки класса «люкс» [Електронний ресурс] // Пакет. – 2013 – №4. – Режим доступа: http://www.kursiv.ru/kursivnew/paket_magazine/archive
2. Божко Т.О. Дизайн-пакування – синтез мистецтв / Т.О. Божко // Упаковка. – 2002. – №4. – С. 40-41.
3. Ганоцька О.В. Елегантна упаковка для вишуканого товару. – Вісник ХДАДМ. – 2008. – №3. – с. 15-20.
4. Козак А. Ринок пакувальних виробів // Харчова і переробна промисловість. – 2007. – № 3. – С.26-28.

ПРИЧИНА ЕКОЛОГІЧНОЇ КРИЗИ В СВІДОМОСТІ ЛЮДСТВА

Карацюба Ольга Вікторівна, викладач

Коледж Національного фармацевтичного університету

shipovnik.olga@gmail.com

Сучасна екологічна ситуація складалась стихійно в ході діяльності людей, спрямованої на задоволення їхніх потреб. Людина досягла висот сучасної цивілізації завдяки тому, що постійно змінювала природу у відповідності зі своїми цілями. Люди досягали цілей, на які розраховували, але одержали наслідки, яких не чекали. Людство вже півсотні років як розпочало платити борги за технічні та інші успіхи цивілізації: знищено дві третіх світових лісових запасів; забруднення атмосфери і світового океану зростає в арифметичній прогресії, в гірший бік змінюється і стан біосфери.

В умовах науково-технічного прогресу значно ускладнились взаємовідносини суспільства з природою. Людина отримала можливість впливати на хід природних процесів, підкорила сили природи, почала

опанувати майже всі доступні відновні і невідновні природні ресурси, але разом з тим забруднювати і руйнувати довкілля.

Дисгармонія відносин між Людиною і Природою, частково викликана наркотоподібною звичкою споживати все більше і більше природних ресурсів, сьогодні виявилася в серії криз, кожна з яких характеризується дедалі більш руйнівним зіткненням цивілізації і природи. До речі, раніше всі загрози навколишньому середовищу мали локальний і регіональний характер, але сьогодні вони придбали стратегічний розмах.

На початок ХХІ ст. ми маємо цивілізацію технократичного типу, основні пріоритети якої націлені на подальше розширення влади над природою без урахування можливих негативних наслідків. Людина бере на себе роль творця, спираючись на техніку. Отже, людство стає силою, що руйнує природу і до того культуру, духовність, людське в людині.

Паралельно посиленню тиску на природне середовище йде формування відповідної філософії підкорення природи. Стало вважатися як би само собою що розуміється, що людина — «цар природи» і може змінювати своє середовище мешкання, як їй заманеться. Подібний агресивно-споживчий антропоцентризм складає світоглядну підвалину екологічної кризи. Зараз в повній мірі виявилися всі явні і таємні вади подібної позиції, ініціювавши ту ситуацію, в якій виявилось Людство. Ілюзія, що вдасться домогтися остаточної перемоги над природою, можлива тільки при забутті того факту, що сама людина — частина природи, і знищення природи означає тим самим фізичну і духовну загибель людини.

Невиправдане зміщення філософських акцентів в системі «Людина— Природа» призводить до того, що, спотворюючи природу, навколишнє середовище, людина спотворює і свою власну людську природу. Вчені вважають, що зростання числа душевних захворювань і самогубств у всьому світі пов'язане з насильством над навколишнім середовищем. Спілкування з природою в змозі зняти стреси, напруження, надихнути людину на творчість.

Спілкування ж зі знівеченим середовищем пригноблює людину, збуджує руйнівні імпульси, шкодить фізичному і психічному здоров'ю.

Створення, розвиток та удосконалення системи «Суспільство-природа» можна подати як взаємодію складових:

- екологічна свідомість;
- екологічна культура;
- суспільно-екологічні дії.

Кожна з цих ланок виконує специфічну власну роль у взаєминах (бажано конструктивного характеру) із природою.

Як показують соціологічні дослідження, дуже багатьом не вистачає знань з екології. І по сьогоднішній день зберігається ставлення до природи як до чогось вічного, безкоштовного. Це особливо виявляється в практично-споживацькій, егоїстичній поведінці людини, яка розглядає свої відносини з оточуючим світом тільки з позиції «беручого».

Людство — лише частина цілого; звертаючи свій погляд на природу, ми звертаємо його на самих себе. І якщо ми не зрозуміємо, що людина, будучи частиною природи, має на весь навколишній світ могутній і зростаючий вплив, що людина, така ж природна сила, як вітри і припливи, ми не зможемо побачити і усвідомити всієї небезпеки наших нескінченних зусиль вивести Землю з рівноваги.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Екологічна проблема як наслідок економічної діяльності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://eco.com.ua/content/ekologichna-problema-yak-naslidok-ekonomichnoi-diyalnosti>

2. Соціологія екології [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://pidruchniki.com/16400221/sotsiologiya/sotsiologiya_ekologiyi